

[Søren Andersen.]

som vi også kan tiltræde ministerens ændringsforslag til folkepensionslovsforslaget, der simpelt hen indfører det fornylig vedtagne folkepensionsbidrag i folkepensionsloven.

Derimod vil vi anbefale at undlade at stemme for det konservative ændringsforslag, der går ud på, at $\frac{1}{4}$ pct. af det folkepensionsbidrag, som vi lige har vedtaget, skal overføres til invalidepensionen. Jeg kan ikke se, det tjener andet formål end eventuelt at fæstne noget stærkere, at holde vejen åben til et bidrag i den kommende sociallovgivning. Jeg kan ikke se andet, end at en sådan fremgangsmåde til enhver tid må være åben for de folk, der arbejder i den nye sociallovskommission, og derfor mener jeg i og for sig ikke, at denne noget kunstige overførsel har nogen synderlig betydning.

Venstre har gerne villet være med til at indregne pensionstillægget i grundbeløbet, men det var der altså ikke mulighed for. Vi har imidlertid i lighed med Købstadforeningen og Socialinspektørforeningen søgt at få pensionstillæggets beløb brugt på en anden, mere rimelig og fornuftig måde, end det er tilfældet nu. Vi mener ikke, at man i længden kan køre med de forhold man har, hvor man for folkepensionisternes vedkommende faktisk har fire udlejningsniveauer, gamle pensionistlejligheder og ny, gamle lejligheder og ny i det friere boligmarked. Ganske vist er der i betænkningen afgivet en udtalelse om, at dette problem må ordnes; ja, det må ordnes hurtigst muligt i forbindelse med den almindelige tillem্পning til det friere boligmarked, som vi nu alle sammen er på vej ind i. Det kan imidlertid ikke nægtes, at pensionstillægget, sådan som det er bygget op, er uhensigtsmæssigt. Det er meget skrappe fradrag, så skrappe, at man slet ikke kan forstå, at det nævnte embedsmandsudvalg alligevel ikke har set på, om ikke der var en mulighed for ændringer. Nu vil det imidlertid gå sådan, at dette tillæg vil forsvinde i forbindelse med ændringen af tillægspensionsloven. Men på baggrund af at

folkepensionsfradraget nu i løbet af få år forsvinder, kan jeg ikke se, at det langt mindre område, invalider og andre, for hvilket man i fremtiden vil have fradragsregler, berettiger til de urimeligt hårde fradragsregler, som man har i dag.

Venstre har under udvalgsarbejdet rejst spørgsmålet om forenkling. Vi påskønner naturligvis, at ministeren har været villig til at nedsætte et nyt udvalg, men eftersom et sådant udvalg ikke altid gennemgår samtlige problemer, kan det ikke afholde os fra at stille ændringsforslag, men vi er da glade for, at der navnlig på vor foranledning er nedsat dette udvalg, og det fremgår også tydeligt og klart af betænkningen, at det er meningen, at der skal ske en forenkling og lempelse.

Vi finder, at man i lovforslaget stort set løser den enlige invalids og de invaliderede ægtepars problemer, men derimod er der andre problemer, bl. a. problemer for ægtepar, hvor kun den ene er invalid. Der er man sluppet for let fra det. Vi er principielt modstandere af fradragsregler i vor sociallovgivning, men vi erkender, at det kan være hensigtsmæssigt i invalidelovgivningen, da det er svært at foretage en virkelig sikker invaliditetsbedømmelse, og det kan derfor også kun glæde os, at det nye lovforslag med sin tredeling kommer et skridt nærmere, men endnu er der et stykke tilbage, inden vi har tilstrækkelig sikkerhed.

Mindretallet finder imidlertid, at de nuværende fradragsregler er for strenge; hvis vi tænker på f. eks. en invalid i anden invaliditetsgruppe — man kunne sikkert finde visse eksempler også andre steder, men lad os bruge dette — en invalid med 30 pct. erhvervsævne i behold, altså under $\frac{1}{3}$, så må man jo forvente, at vedkommende er i stand til at tjene $\frac{1}{3}$ af en ufaglært arbejders løn, og det må være 5.000-6.000 kr. Så snart han sammen med sin hustru — eller det kan være en hustru sammen med manden — får en bruttofortjeneste på 11.000 kr., — det vil altså sige, at ægtefællen kun tjener 5.000-6.000 kr. — vil der sætte meget stærke fra-